

ת"פ 36741/02/21 - מדינת ישראל נגד וסאם אבו נעים

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 36741-02-21 מדינת ישראל נ' אבו נעים (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דנה חביליו מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד הנאשם		וסאם אבו נעים (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עומרי שטרן

גזר דין

העובדות וטענות הצדדים

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון חלקי בשלושה תיקים כמפורט להלן:

בכתב האישום המקורי בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א), הפרעה לשוטר -שתי עבירות לפי סעיף 275, נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א -1961, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970 וכניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

מדובר במרדף משטרתי שנערך בעקבותיו של הנאשם, שבמהלכו, בין היתר, הנאשם נהג באופן מסוכן, עבר רמזור באור אדום, לא ציית לנחיות משטרה שהורו לו לעצור וחסמו את דרכו, סיכן כלי רכב שנאלצו לסטות מהדרך ואף התנגש בניידת שבה ישבו 3 שוטרים.

הנאשם צירף לתיק זה את ת"פ 52781-12-20 בבית משפט השלום בבית שמש, שם יוחסו לנאשם בכתב האישום המתוקן שני אישומים שכל אחד מהם כלל עבירות של גניבת רכב בצוותא וכניסה לישראל שלא כחוק, כך שהנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, וכן בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. (הנאשם היה נאשם 4 באותו תיק והורשע באישומים 6 ו-7 לכתב האישום).

בגין שני התיקים הללו הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו יוטלו על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים. כמו כן הוסכם כי הפיצוי ישולם לאחר שהנאשם ישלים את ריצוי עונשו.

2. **הנאשם ביקש לצרף והודה בתיק נוסף, ת"פ 56944-05-21** בבית משפט השלום בפתח תקווה (להלן: **התיק הנוסף**), שם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, חבלה במזיד לרכב ופריצה לרכב. בתיק זה לא הגיעו הצדדים להסכמות לעניין העונש, כך שנשמעו טיעונים לעונש בנוגע לתיק זה וכן לגבי רכיבי הענישה הנלווים למאסר בתיקים שבהסדר. הצדדים ביקשו לכבד את הסדר הטיעון בהתייחס לשני התיקים הכלולים בו, וטענו בנוגע ליתר רכיבי הענישה ולעונש בגין התיק הנוסף שצורף.

3. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומרתיע וכן קנס ופיצוי, והסכימה כי העונשים הכספיים ישולמו בסוף תקופת המאסר. זאת בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ונסיבות חייו, ותוך איזון עם הפגיעה במתלוננים שרכבם נגנב. לדבריה גם אם המתלוננים לא ישופו במלוא נזקם, יש משמעות להכרה בנזק. ב"כ המאשימה הוסיפה כי הנאשם מעולם לא הוציא רשיון נהיגה, וביקשה להטיל עליו גם עונשי פסילה בפועל ועל תנאי.

באשר לתיק הנוסף שצורף ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם נכנס לישראל מספר פעמים ואין מדובר בהסתבכות חד פעמית. היא הוסיפה כי הכניסה לישראל לא היתה לצרכי עבודה אלא במטרה לבצע עבירות. המאשימה טענה כי מתחם הענישה עומד על 8-16 חודשי מאסר בפועל. בשל הודאתו של הנאשם ורצונו "לנקות שולחן" ביקשה לגזור עליו בגין אישום זה עונש של 8 חודשי מאסר, בתחתית המתחם, וזאת במצטבר לעונש המוסכם בגין שני התיקים שבהסדר.

4. ב"כ הנאשם טען בנוגע לתיק הנוסף כי העבירה של נסיון לפריצה לרכב היא עבירת עוון, וכי הנזק שנגרם, על פי כתב האישום המתוקן, עמד על 500 ₪ בלבד. הוא ציין את גילו הצעיר של הנאשם, שהיה בן 18-19 בעת ביצוע העבירות, את העובדה שכל העבירות בוצעו תוך תקופה קצרה של שלושה - ארבעה חודשים, ואת בחירתו של הנאשם לשאת באחריות מלאה לכל התיקים שהביאה גם לחיסכון בזמן שיפוטי וציבורי. עוד נטען כי הנאשם, בגילו הצעיר וחוסר יכולתו להבין את השלכות המעשים, נוצל על ידי אחרים, הוא לא מילא חלק דומיננטי ולא הוביל את ההתארגנות העבריינית, והשכר שקיבל תמורת מעשיו היה זעום.

באשר למתחם הענישה, הסניגור הפנה למספר פסקי דין וטען כי המתחם ההולם לאישום המצורף נע בין מאסר על תנאי ל-3 חודשי מאסר בפועל, כאשר מקומו של הנאשם בתחתית המתחם. בהתייחס לרכיבי הקנס והפיצוי ביקש הסניגור להתחשב ביכולותיו הכלכליות המוגבלות של הנאשם, ובכך שהעבירות לא הניבו לו רווח כלכלי משמעותי. הוא הפנה לשורה של פסקי דין הדנים בעבירות דומות ואף חמורות יותר, בהם לא הוטלו עונשים כספיים של קנס או פיצוי, וכן ציין כי בתיק המצורף נגזרו על הנאשמים האחרים עונשים כוללים פיצויים למתלוננים.

אביו של הנאשם תיאר את מצבה הקשה של המשפחה. לדבריו, אשר גובו במסמכים, הוא אינו עובד מאז פרצה מגפת הקורונה ונזקק לסיוע כלכלי. אמו של הנאשם סובלת מבעיות רפואיות. האב ביקש להקל עם הנאשם ולהתחשב בו ובמשפחתו.

דין והכרעה

5. בכל הנוגע לתיקים שנכללו בהסדר הטיעון, אני סבורה שהסדר הטיעון סביר והולם ואני מקבלת אותו.

6. לעניין התיק הנוסף, הנאשם פגע ברכושם של המתלוננים, וכן בציפיה ליציבות וסדר חברתי. לצורך הדיון ומבלי לקבוע מסמרות, אקבל את מתחם הענישה המוצע על ידי המאשימה, בטווח של 8-16 חודשי מאסר, אשר מתיישב גם עם פסקי הדין אליהם הפנה הסניגור. כך, לדוגמה, בעפ"ג (חי) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' נאדר אבו חאטום**

(27.8.14) נקבע לעבירת פריצה לרכב מתחם של 6-12 חודשי מאסר ועונשים נלווים, וכך גם בת"פ (י-ם) 4952-08-21 **מדינת ישראל נ' יזן אבו חמאד** (19.9.21). גם העונש שנקבע בעפ"ג (חי) 36927-07-14 **יובל אוחיון נ' מדינת ישראל** (2.10.14) מתיישב עם מתחם זה. אציין כי לנאשם שבפני מיוחסות גם עבירות נוספות של כניסה לישראל שלא כדין וחבלה במזיד לרכב.

7. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שעונשו של הנאשם צריך להיות בחלקו התחתון של המתחם, לנוכח העדר הרשעות קודמות, גילו הצעיר והודאתו בכל התיקים התלויים ועומדים נגדו במטרה לפתוח דף חדש. עם זאת, בשל ריבוי הרשעותיו כאן העונש לא יהיה בתחתית המתחם ממש.

באשר לרכיבי ענישה נוספים, יש מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים. עם זאת, הפיצוי למתלוננים אינו בגדר שיפוי ואינו נגזר מערך הרכב. כמו כן יש להביא בחשבון את מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו.

8. לאור כל האמור, ובהתחשב בהסדר הטיעון בין הצדדים, אני גוזרת על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל -

בגין שני התיקים שבהסדר הטיעון יישא הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל שיימנו החל ממעצרו בתיק המקורי שבפני. בגין התיק הנוסף ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר, מהם 2 בחופף והיתר במצטבר לעונש שנגזר עליו לעיל, ובסך הכל ירצה 45 חודשי מאסר בפועל.

2. **מאסר על תנאי** לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, אם הנאשם יעבור בתקופה זו כל עבירת רכוש שהיא פשע.

3. פיצוי למתלוננים -

הנאשם ישלם למתלונן בתיק המקורי פיצוי בסך 3,000 ₪.

למתלוננים בת"פ 52781-12-20 (תיק בית שמש) אשר פוצו על ידי נאשמים אחרים בתיק ישלם הנאשם פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד. מדובר במתלוננים באישומים 6 ו-7 לכתב האישום.

גם למתלונן בתיק הנוסף ישלם הנאשם פיצוי בסך 1,000 ₪.

בסך הכל יפצה הנאשם את המתלוננים בסכום כולל של 6,000 ₪, שישולמו בהתאם להסכמת הצדדים עד יום 1.1.2025.

4. **פסילה בפועל** - אני פוסלת את הנאשם מקבלת רשיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים מיום שחרורו ממאסר. לצורך הרישומים עתה ייחשב יום 1.1.2025 כיום שחרורו של הנאשם ממאסר, אולם הנאשם יהיה רשאי להציג לרשות הרישוי מסמכים המעידים על מועד שחרורו בפועל מהמאסר, ואם יעשה כך יובא בחשבון מועד השחרור בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשפ"ב, 16 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.